

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К.В.05/2009**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 02.03.2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **Оптужени Лазић Милорад, Ђаковић Перица, Вујновић Никола, Марунић Мирко, Коњевић Никола.**
- **Браниоци оптужених адвокат Ђорђе Дозет, Ђорђе Калањ и Рајко Јелушић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци. Јесу ли сви сведоци присутни?

Купрешанин Сава, Матић Богдан, Шпановић Стојан и Лазић Душко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: јел тако? Сви су ту, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што кренемо, само кратко, на прошлом главном претресу због промене у саставу већа, кренули смо са саслушањем оптужених. Адвокат Рајко Јелушић, Ви нисте били присутни је ли тако, нисте били присутни, адвокат Ђорђе Дозет Вас је мењао, само бих Вам утолико скренула пажњу да смо предочавали оптуженом Марунићу, не пардон Коњевићу, везано за надимак Никица, који је. Овако Коњевићу је био надимак Никица, тако је оптужени изјавио, међутим Вујновић је изјавио да је једино како је познавао Коњевића, то је по надимку «Шишак», па је у том смислу дошло до неког предочавања. Добро, ништа.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка испита сведок Купрешанин Сава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока

СВЕДОК КУПРЕШАНИН САВО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Купрешанин.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани у претходном поступку, 29. фебруара 2008. године од стране истражног судије, да ли ви остајете у свему код овог исказа који сте дали?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто ново да додате?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Лични подаци ваши да ли су измењени?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од момента када сте први пут давали исказ?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не, ништа није измењено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису. Хоћете нам рећи молим вас, септембра '91. године, где сте се ви налазили, где сте били? Испричајте нам ближе.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па био сам у Медачком Цепу, тај како се зове, био сам у саставу војске на положају у Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Положају у Госпићу?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам описати ту ситуацију, како је то изгледало, да ли су се ту водили неке борбе, да ли су ту били оружани

сукоби, између кога су се водили? Је ли општина Госпић, јер Медак припада општини Госпић, је ли тако?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам у то време како је то изгледало.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па била је блокирана касарна, војска нас је мобилисала и распоређивала нас на разна мјеста. Ми који смо из истог мјеста ишли смо на пример пошто се сви знамо на једно мјесто. Ми смо држали гробље у Госпићу, и пошто су биле интензивне борбе, то је почетак рата био, ишли смо на купање негде, након седам дана, развозио нас је камион, довезе нас до тога Медка и онда нас ту истовари и онда сви који смо из околних мјеста чекамо други камион да нас пребаци до куће. И кад се окупамо враћали смо се натраг, јер нас је било јако мало а борбе су биле стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дакле били припадник територијалне одбране, јел тако?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па не знам како да вам кажем, јер нисам ријешио тај ратни стаж, нико те не призна. Војска нас је мобилисала, водили су нас под неком непостојећом војном поштом, тако да не знам што сам био, углавном ме војска мобилисала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, како је била успостављена власт, да ли је то САО Крајина, да ли су били успостављени цивилни органи власти, како је то деловало, у том крају, значи Госпићу?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Немојте мене питати то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате уопште?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па што ја знам ко је, водили смо се САО Крајина, били смо нека ружичаста зона, УМП-а, више и не знам како се звало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили у Медак?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: У Медак нас су довозили до Медка камиони и ту смо прелазили, чекали док се скупе са свих положаја и онда који иду у једно село вози их камион, развози у то село и опет након, сутрадан, или ако је мањи интензитет борбе, други дан, после купања и тога одмора враћају нас натраг на положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А септембра месеца јел било борби у Медаку?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па то је почетак рата, борбе су биле читав рат, али тад су биле најинтензивније јер је била деблокада касарне у Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли вам је познато да у Медаку постоји нека гостионица «Јадран» или кафана «Јадран» која је позната као код «Босе», кафана код «Босе»?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па ту смо сви кад изађемо онда док чекаш камион, свраћали смо тамо на пиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле говоримо за тај период?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Септембра месеца? Да ли је и даље функционисала као кафана?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Ја догађај не могу смјестити што се догодило, јако много је мртвих људи било, не могу смјестити кад је које године напад био на Медак, које године, јер јако дуг је период прошао од тад, али ово кад се спомене, почетак рата, онда се сјећам где сам био, да је до пада касарне, до заузимања Госпића од страна Усташа, да смо били тамо. Е онда смо се повукли на положај у Медак, али не могу вам рећи што је које године било. То се сјећам јер је то почетак рата и знам да смо тад били у Госпић, све до пада Госпића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, '90-'91. година, да ли можете да направите неку оријентацију по том кад је кренуло са сукобима и када се све то дешавало?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па кренуло је то много раније, то је кренуло са барикадама, не могу вам, о датумима не могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је увек та кафана функционисала као кафана или је била у неке друге намене?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: То је била кафана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам вас разумела, јесте ли ви септембра '91. ако можете да се сетите, да ли сте у то време били у тој кафани некада, навраћали?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Јесам, навраћао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, и то је радила као кафана?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Али не знам да ли је био септембар, октобар, да ли је био, који мјесец је био то не знам, јер тад је, Медак је био сав изгранатиран, нису радиле продавнице, једино је то било мјесто гдје, а знате каква војска, гдје може нешто да се попије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су били неки гардисти тамо?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па нас је било јако мало, било је људи са свих страна, то, овдје где смо ми држали положај са леве и десне стране били су људи са разних страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам да ли сте чули, да ли су били неки гардисти?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Е то вам не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да их виђате у тој кафани код «Босе»?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па не знам по чему бих закључио кад смо сви били релативно у сличним, различитим униформама, ниси могло по неком закључити, мало је било да су људи у истим униформама. Било је од оних старих СМБ до не знам каквих све није било униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле нисте могли да их распознајете ко је ко, пошто сте сви у сличним униформама?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па не знам како бих распознао, сви смо сличне конструкције, сви смо европске фаце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви имали униформу?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па не знам, изменио сам их не знам ни колко, сваки пут је и другчија ознака била јер су мијењали и ознаке на капама, како се коме свидјело, било је од, једно ја мислим четири, пет различитих ознака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били наоружани?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали од наоружања?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте ли у то време имали, дакле опет лоцирамо тај период, септембар '91. година август-септембар.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали заробљена лица? Не ви као ви, него ваша јединица?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па заробљених је било стално и наши су заробљавани од стране противничке и било је и код нас заробљених, не знам, на десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте упућивали та лица која су заробљена?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па не знам, ја сам војник, ја не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ако их заробите, морате негде да их упутите?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: У Книну је био затвор за, и за људе који изврше убиство са наше стране и за људе који се ухапсе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Книну?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било нешто у Медаку?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Ја за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Ви знате коме ми овде судимо?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН:Знам по ком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И знате који случај је у питању?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН:Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви познајете овде оптужене, јел тако?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН:Да, познајем све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви били сви заједно на положајима некада?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН:Па сви смо, пошто ми сви припадамо тој бившој Медачкој општини, сви смо упућивани,већином свако мјесто слало људе ту да се познају, јер је са разних страна, различите униформе, да би се могло знати да ли је непријатељ или је домаћи. Нису постојале јединствене униформе да би се знало да можеш по униформи да одредиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле било је неопходно да се познајете између себе?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН:Да се познајемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптуженог Лазић Милорада, је ли познајете?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН:Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били заједно на тим положајима?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН:Па ми смо сви ишли заједно на положаје, дал смо били иста смјена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђаковић Перица?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН:Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па не могу се сјетити, Перица је био једно време у милицији некој, које године ја не знам, не могу повезати, али знам да смо на, да је и он био у саставу јединице, онда једни су били у саставу полиције, једни су остали у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли се дешавало да будете на положајима измешано и из полиције и припадника војске и територијалне одбране. Је ли било тога?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па било је тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је. А реците ми Вујновић Никола?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време је ли био на положајима?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Ја се Вујновића не сећам. Не могу га лоцирати, да ли је био или није, то вам стварно не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле не сећате га се из тог периода?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не, не, Вујновића се сјећам, знам га ко дете, како је одрастао али не сећам се да ли је уопште учествовао у рату, да ли је био у рату, то вам не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са вама да ли је био некад у то време на положају?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро. Марунић Мирко?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Марунића Мирка знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он био са вама?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да, он је, њега се сјећам јер смо доста пута били и заједно у рову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да нам онако отприлике кажете временски период када сте били заједно?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не могу, немојте ме, реко сам, ја годину не могу лоцирати што се догодило које године, а не могу се сјетити године кад су ми погинули неки пријатељи, не могу лоцирати које је године било, док не погледам кад се догађала која акција од стране непријатеља, онда знам да је погинуо у тој акцији и онда могу лоцирати која је година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кољевић Николу је ли познајете?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Кољевић Николу познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је његов надимак био?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: «Шишак».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шиша» или «Шишак»?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: «Шишак».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шишак»?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго га познајете?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па колико га знам, знам га негдје од своје 14-15 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био са вама на овим положајима?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не могу вам рећи за њега, јер он је био активни инспектор у Госпићу, једни су прихватили шаховницу и остали, а ја вам не могу рећ да ли је он остао у периоду и био с њима или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви имали прилике некада да у тој кафани о којој смо претходно говорили, да саслушавате нека лица?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Марунића, оштећеног? Медунића, пардон.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Медунића не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли познајете по надимку лице које зову «Кец»?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде у истрази је сведочио тај Медунић Мирко звани «Кец», о томе како је био задржан у тој кафани, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче не бих сада да предочавамо, јер нисмо још Медунића саслушали. Тачно је да то имамо у спису, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После немамо сведока кад га саслушамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо да ли ће бити потребно уопште да га позовемо. Не бих сада предочавали, његово саслушање је заказано за април месец па ћемо видети, ако буде било потребно, наравно ви ћете се одазвати. Ако буде потребно.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда је требало позвати прво њега да би могли да предочавамо, знате. Ако се у истрази изјашњавао о њему, не видим разлог зашто не би сведок могао о том изјашњењу само да каже нешто, то што је он њега поменуо, мислим да то није никаква повреда, и то је доказ, може се и прочитати ако се сведок не би одазвао, разумете, према томе то је доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да може, и то је тачно. Вама је и предочен исказ Медунића у истрази?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је то све предочено?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То му је предочен исказ који је дао тамо, али сад бих му ја предочио што је дао овде код истражног судије, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде предочите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже Медунић да сте га и ви испитивали, питали су га, да ли се сећате Купрешанин Саве у вези некаквих чињеница, питао га је истражни судија, каже да, сећам се, он је долазио ту, али је он углавном испитивао, он ме није тукао. Значи он вас не терети да сте га тукли, малтретирали, али тврди да сте долазили и да сте га испитивали. Шта на то кажете, јел имате објашњење?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па ја сам срео неких двадесетак заробљеника, ајде рећићемо их тако и нормално кад проводе затвореника ту где смо на положају да га питам шта има тамо, које снаге су испред нас, гдје су ровови, Медунића ја не могу да повежен никако ни да се сјетим човека, јер га никада у животу нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али он каже да није био на положају, него на другом месту заробљен, на путу за Билај и каже био је у тој кафани која је претворена у неку станицу.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Јел ви имате скицу Госпића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да је у кафани био кад су долазили да га испитују, а неки и да га туку, мислим то је суштина, значи да ли.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Ту, ту у Госпићу, гдје је он заробљен, то је Билајска улица, то је баш у близини положаја гдје смо ми држали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да. Разумем ја то, али он каже ко га је заробио, ко га је одвео, ко га је довео и онда прича док се налази у тој кафани, у једној просторији, која служи, мала просторија, као нека врста затвора где је он био два, три дана, да су сад ту долазили људи који су га испитивали и тукли, и за вас каже да сте га ту испитивали, али да га нисте тукли?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Ја се не сјећам да сам га испитивао у кафани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала. Одбрана изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пре него што поставим питање, ја морам да ставим примедбу, у формално правном смислу, наравно немам ништа против да се и преко овог сведока и на овај начин утврђује материјална истина. Међутим, пред Већем за ратне злочине Окружног суда, односно сад Вишег суда у Београду, никад није предочаван било какав исказ сведока који није саслушан пред већем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то не стоји, то нисте у праву уопште. То не стоји, предочавани су искази, наше веће није предочавало, држали смо се тог неког принципа, мада то није недозвољено.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То значи да мењате праксу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битна пракса.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: ОК, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Моје питање је, Госпић, где је линија разграничења у том септембру месецу између Хрватских снага и српских снага?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па то је било скоро на линији Новчице.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На линији Новчице?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Билајска улица у источном Госпићу или у западном Госпићу?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: У источном Госпићу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је источни Госпић или западни Госпић под контролом тог тренутка Срба или Хрвата?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под чијим контролом? Који део?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја питам за источни Госпић, тај где се налази Билајска улица.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: То је било једно време под, да ли је баш тога датума, али су, на почетку рата је било под нашом контролом,

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па управо због тог почетка рата и питам. Сведок је на ваше питање одговорио да су окривљеног Коњевића звали «Шишак». Да ли зна како су звали Коњевићевог деду?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: «Шишак». Да ли знате како су му звали оца?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: «Шишак», Никица «Шишак».

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате како су му звали брата?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: «Шишак», он је Драго.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па да ли је то његов надимак или породични, онај шпиц-намет, како кажу овде у.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Сви, то је, сви су, мислим тај надимак.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Цела фамилија «Шишаци»?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате ви питања? Нема више питања.

Да ли имате ви још нешто да изјавите?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих вам предочила, ви кажете да сте били мобилисани, јел тако?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у истрази сте рекли да нисте били мобилисани.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па не знам како да објасним то, кад је почео напад речено је да сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у каквој полицији нисам радио, нити сам био мобилисан.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па не знам како да вам објасним. Нисам добио службени позив од војске, али је, људи су ишли, у ствари кад је почело пуцњаве сви смо се скупили на једном мјесту, ја службену обавијест од војске нисам добио, на то сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то мислите?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да, али сам био у саставу војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и рекли сте да може да се добије ко је где припадао, јел тако и по платним списковима и све?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Да, па имају платни спискови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада то не можемо да добијемо, добро.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Они имају комплетно наше платне спискове које.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, прва реченица, да, то сам хтео да кажем. Јел могу да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Био мобилисан у територијалну одбрану и тада смо имали један положај према Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово је за полицију везано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Нисам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То, али сад је рекао да је у војсци, није рекао за територијалну одбрану.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Па не знам како се звало господине, ја стварно не могу вам објаснит како се то звало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то значило у то време, да ли су сви мушкарци војно способни из тог дела, у том делу били припадници територијалне одбране, и мобилисани као припадници територијалне одбране или ипак је било један део иде у територијалну одбрану, други део иде у полицију?

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Госпођо, ја да то знам и да могу доказати, ја бих остварио своја права. Ја сам пет година био заточеник војске коју ми нико не призна. Ја не могу остварити радни стаж, ја никад нећу ићи у пензију. Не знам како да вам кажем, ја да знам статус правни и на који правни начин могу то остварити ја бих. Ја вам не могу рећи како се то звало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам лепо, можете ићи.

СВЕДОК САВО КУПРЕШАНИН: Могу ићи? Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Богдана Матића.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Матићу.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Поштовање. Јел се сједи или се стоји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако вам је неопходно да седнете Ви седните, али ако можете да стојите било би пожељно да стојите.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Мало сам промукао, па да исчистим грло.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка испита сведок Богдан Матић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Матићу ви сте саслушани у поступку истраге 29.фебруара 2008. године, да ли има неких измена у вашим личним подацима?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Нема, осим адресе становања и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, адреса је спорна била, овде стоји Земун, Луја Адамича број 6.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Не, сад је Кеј ослобођења 13-Ц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви знате због чега сте овде, знате који поступак је у току, јел тако?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте да нам испричате све што вам је познато о догађају, дакле о спорном догађају, па укратко крените '91.године где сте се Ви налазили, шта сте радили, па нам испричајте?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па ја ћу можда укратко, могу причу поновити али да кажем, то што сам дао у исказу пре две године, или не знам да ли има нешто више времена, ја нема ту шта да додам или одузmem, то је то, тад је, реко сам прошло 17 година, сад већ непуних 19, време чини своје, знате многе се ствари заборавае, људе које си знао заборавиш им и лице, име и презиме, а не оне друге и наредна ствар ти дође, тако да ако то нешто значи, ја тај исказ који сам тада дао, немам шта да ту нити додам, нити одузmem, чак неке детаље које се везано за оштећеног тичу, тих детаља се исто више не могу сјетит, али оно што сам рекао тад у исказу, ја ако то за вас нешто значи, ја при том остајем, причу могу поновити, али да ли ће бити другачија него она не знам, мислим да неће суштински, али ипак су прошле две године, па то да кажем тај тренд заборавности се помало и даље да кажем, манифестира, али ја бих вам дефинитивно реко да то што сам тада казао, да буквално остајем при том исказу. Немам ту шта ни додати, нити одузети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно је, али ја ћу ево кроз нека питања покушати да добијем још неке одговоре, ако се нешто буде разликовало, ја ћу вам предпочити.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Можете, можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћете рећи да ли је тако или није тако.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Можда мислим суштински се нема шта разликовати, јел не знам шта, али можда неки ситни детаљи, не знам. Значи ја остајем при ономе што сам казао, немам ту шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно. Септембра '91.године, ви сте радили као лекар у Удбини, јел тако?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле интересује нас конкретно догађај, да не питамо где сте пре тога радили, то је небитно. Конкретно нас интересује када је примљен овде наш оштећени Медунић Мирко, да ли се тог догађаја сећате, када је то било, у које време, отприлике ако можете да се сетите? Наравно не питамо тачно час, него када је то било, када сте га примили, у каквом стању сте га затекли, од кога сте га преузели, где сте га сместили, ето укратко нам испричајте.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па то ћу вам рећи укратко, сигуран сам да је то био девети мјесец, значи септембар '91. знам по том јер је моја жена још била са мном, па је отишла петог, шестог, значи то је негде већ било, значи датум се сад не сећам, ни сада ни прије две године, али то је било у септембру, не знам датум, тих ваљда првих дана, нисам сигуран, значи у септембру ајде рецимо генерално речено прва половина септембра рецимо, значи првих дана тада, датума се наравно не сећам. Сећам се тога да је тај дан је ли то било два сата, три, не знам поподне, значи ја сам завршио посао, ја и моја жена смо стајали од болнице тамо можда неких стотињак метара на цести или на улици, значи поподне, не знам колико је то било сати, велим два, три сата, нисам сигуран, нити ме требате за то везати и дошао је један ауто, човек је изашао ван, то се сјећам и моја се жена сјећа, неко маше «докторе», ми смо пред болницом то је ауто особно, ми смо пришли, то је био овај Иванчевић Јовица кога сам знао од раније звао ме и каже да је довезао једног, не знам како да кажем рањеника и то, то је се ради о Медунић Мирку и он је казао да га мени преда, да га ја преузем у болницу, овај, да је он ишао с њим у школу, мислим да добро сам рекао чак и у исти разред и да га је довезао, не знам, од Медка или тако, ја се тог тачно и не сећам, нити сам га ја испитивао у том смислу. Ја сам га преузео и тај пацијент је био у таквом стању да је добио инфузију па смо га навече шивали, то је трајало доста дуго, значи тако сам га преузео, е сад даље шта Вас интересује да причам даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите како је изгледао кад сте га преузели. Какве повреде је имао, на први поглед како Вам је изгледао?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Знате, исто неке детаље, већ то је 19 година прошло знате, али сасвим сам сигуран да је био је онако крвав по лицу, те ране, тело, е сад ја се више не сјећам да ли је он био обучен у какву робу не

то, то ме немојте питати јер се стварно не сјећам али знам да је био крвав нешто по лицу по тијелу тако, онако тешко је говорио то се сјећам, даље се ништа не могу сјетити, не знам ако Вас шта интересује, ја сам га примио у болницу и онда смо га припремали за ту хируршку обраду и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одмах је био, је ли тако, обрађен како кажете?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Није одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Јер сам сматрао да му треба дати, дали смо му да буде на инфузијама и то па смо га онда негде почели на знам навече шивати, обрађивати и ту не могу детаље по сату да кажем тачно али једно време смо га мало, да кажем да га опоравимо, дали смо те инфузије и то колико се сећам та обрада је почела, е сад у колико сати ја Вам то исто не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га преузели да ли сте нешто том приликом рекли Иванчевићу?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Јесам, рекао сам Иванчевићу, то се добро сјећам, био је један човек негде од Книна, Далматинац, то се сећам да је у новинама било, не знам син је био радио негде вани, немам појма у Славонији, да му је тај син из воза узето оно немам појма после је убијен шта је било, тај човек је био у болници и био је врло револтиран, то се добро сјећам јер сам га слушао више пута, револтиран, е сад знате већ како и имајући то у виду ја сам Иванчевића замолио, на неки начин то је био и услов таква ми је била нека моја идеја да неко обезбеђење изврши, да нађе неке људе да, као неке стражаре и онда нашао два човека стражара. Један је био на вратима те собе где је био овај Медунић, а други је био мислим на улазу болнице, ето то сам тражио од њега и то је Иванчевић те људе нашао и то је то била једна врста обезбеђења што сам ја да кажем неку услугу затражио од њега ето тако, јер то је била вече, ноћ, иначе сам планирао да га пошаљем у болницу у Книн ту је била затворска болница јер ја нисам горе, нисмо имали услова да ми њега тамо да кажем да га даље држимо и то на концу треба да се обави једна обрада медицинска комплетнија што ја нисам имао на Удбини, рецимо рендген итд., тако да сам га планирао сутрадан као што смо и учинили, сутрадан смо га послали у Книн у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту сте Ви видели обезбеђење испред улазних врата у соби где је био смештен?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Шта кажете у ком, нисам Вас чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту Ви видите обезбеђење, да ли кад сте завршили са интервенцијом и када је пребачен?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па овако ћу Вам рећи, само да Вам кажем детаљно. Кад смо интервенцију завршили да ли је било можда већ поноћ, то

исто не знам, само јесте касно било, овај, то знам да ми је Иванчевић рекао ту двојицу, али тај један млади, добро, мислим да је био полицајац или «Мартићевац» већ како се то звало, био је на вратима од собе где сам ја пацијента сместио. Пошто су тамо били неки дечки који су били рањеници, кажем «Мартићевци», Бараћ, ја сам питао и они су се са мном сложили чак као да га знају и тако да ја могу бити сигуран за њега и то и мислим да је, не да мислим него сјећам се на тим вратима је собе је био Ђукић Драган, тако, не сјећам се. Знам га по томе што је његова мајка ишла са мном у исти разред у осмогодишњу школу из мог су места, тамо из родног места, из села Курјака, тако да по том сам га тамо једном сам био наводно код њих и он је био и па ајде као знам га, а да то није то не бих ни њега знао ни по имену ни по лицу, а ко је био на вратима од болнице то стварно не знам, то не могу ништа рећи. Можда ми је Иванчевић рекао али ја се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте имали прилике да видите то лице испред болнице?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па вјероватно јесам али се стварно не сјећам искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се не сећате или га уопште не познајете или?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па, то не могу рећи, ја се не сјећам да сам га видео то Вам искрено кажем, али то не значи да га нисам видео, то су прошле године, значи мени је Иванчевић рекао, а кога је ставио тамо ја то стварно не знам јер ми смо тамо били, ја сам ето било је пола два, два кад смо ишли кући тако да не могу се сјетити, најискреније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је нешто мање од 24 часа провео?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Јесте, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време би он био пребачен за Книн? Отприлике?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па, ја чак можда је могуће прецизније, ја сигурно је било после дванаест сати, можда пола један, један, ту негде у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећег дана у подне?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Следећег дана да, значи он сигурно није био то гарантујем да код нас није био ни 24 часа, значи мање је био, е сад да Вам кажем да је отишао у пола један, један, пола два, два, ни то не знам, ту негде иза дванаест али немојте ме везати ни за, али сигурно тада је послат, смо га послали у Книн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је за све то време било ово лице које сте спомињали Ђукић Драган испред?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: И то ћу Вам рећи, да, не да је био него ја за себе кажем да, овај, кад смо га сместили после тог шивања и обраде те

хирурушке онда знам да је тај Ђукић био на тим вратима и сутрадан ја не знам, ја мислим да ми смо тражили обезбеђење јер то је већ радни дан тако да колико се сјећам сутрадан, не могу, ја мислим да није био али једноставно се не сјећам да је био, мислим да није, јер то је као радни дан, мени је то било значајно за ту ноћ, а сад за даље стварно мислим да није био, не сјећам се, не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у тој соби било још некога осим Бараћа?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је још њих?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Било је њих то се чак мало детаљније сјећам та соба кад се уђе лево је тај кревет био слободан, а ту су била један до другог ја мислим чак четири кревета, три-четири сигурно који су били попуњени, то су били рањеници, полицајци «Мартићеви» и знам један од тих је био Бараћ, морам рећи да му се имена не сјећам али сам знао тог човека радио је у полицији прије рата, не знам Бараћ, не знам не сјећам се, он је био ту јер је био рањен, и њега сам ваљда обрађивао и ја сам у том мом размишљању где да га сместим, такав сам имао неки разлог, питао сам те људе, те дечке да ли се слажу јер Медунић он је био полицајац хрватског МУП-а, мислим радио је тамо у МУП-у и питао сам да се сложе. Може бити да су се они са мном сложили, сам Бараћ се сложио, чак ми је рекао још питао сам ја неке те људе које онако нисам ни знао да ли се и они слажу, стварно су рекли да се слажу чак ми је и рекао Бараћ или један од тих, више се то не сјећам да ја могу, вели докторе можете мирно ићи, као да они гарантују за њега то су ми тако рекли, то се сјећам и они су стварно гарантовали, значи да може да га смести ту и ја сам га ту сместио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Медунић био пребачен у ту собу, да ли је био у свесном стању?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Да ли је био комуникативан?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Јесте, мада сам га ја кад смо завршили ту обраду, знам да сам га питао, не знам, гладан си, хоће нешто да попије и тако, врло је отежано говорио оно успорено, тешко је говорио једва, тихо тако али је био комуникативан, јест био комуникативан, тад је био комуникативан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И био у свесном стању све време?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: То, био је свестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам да Вам предочим да Вас не бих поново позивала, оштећени Медунић он тврди да је био сам у соби.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Сам да је у соби био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да је био сам, да он није био ни са ким.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: То онда не знам да ли је он, е сад то не знам. Ја знам да је кад сам га сместио унутра, то сећам се врло добро јер сам ја преко становао у згради код тетке моје, не знам изгледао је као да се плаши нешто, да ће га неко као, али не, не, да је био сам у соби то није тачно. Он је био у соби то се врло добро сјећам сад кад би отишао на Удбину знам да је та је соба задња у оном ходнику задња лево и први кревет лево био овако, а да ли су три или четири, то ме не држите за реч, кревета овако до под прозор, он сам није био у соби сигурно, то не знам, мада не верујем да су после у току ноћи ови изашли некуд, нема куд изаћи, нема логике, сам није био. То ме мало чуди да он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели сутрадан?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га уопште обишли сутрадан?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са ким је био у соби?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па, знате да постоји наш да кажем дио посла професионалног, визита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Кад прође визита ја сам после, колико је то било сати не сећам се, нисам разумео шта сте ме питали још, да ли сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте ишли да га посетите је ли он и даље био сам ту?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па јесам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и даље у соби поред Бараћа?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Јесте, јесте био у соби тој. Ја сам га, био сам код њега јер ме, не знам шта је било нека прича као да је нешто уплашен, заплашен, да га је неко узнемиравао и дошла је сестра да ме замоли да дођем да га оно охрабрим, то да видим. Ја сам дошао, можда ја нисам никога видио нити знам да ли је неко и ко учествовао у то узнемиравање то не знам ништа, али сам дошао код њега био је онако мало узнемирен, уплашен и ја сам, наравно да се не сећам шта сам говорио али знам да сам рекао да се не плаши, да ја гарантирам, да се неће ништа десити, да га смирим и тако, то се сећам да ме звала мислим једна сестра медицинска да дођем код њега да је уплашен да је узнемирен, али он, то сам баш изненађен, шта он дао изјаву да је он сам био у соби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Не, он сам у соби није био, јер сам ја молио људе да се сложе да га приме и сложили су се, е сад то ме мало чуди да он,

не знам да је он био сам у соби, то није истина. С њим су била још, значи Бараћ сигурно, па можда чак и четири њих, нисам више сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате било које лице које је још било у тој соби, осим Бараћа?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Бараћа знам, па не. Тај један кад сам питао да ли се и он слаже, знате можда сам га знао, али знам да је он чак могу рећи да је рекао да се слаже да се и он слаже да се смести тамо, али не бих се могао сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте се сетили?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Не, ни тад нисам знао презиме и име, за Бараћа се добро сјећам јер је он ту да кажем имао тај став да се смести и чини ми се да је чак рекао да су они радили заједно, не знам, да ли у некој фирми, да га зна и да он тврди за њега сигурно да га сместим тамо, за Бараћа се сигурно сећам, а за оне, не бих се могао сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате евентуално да ли сте пре његовог поласка за Книн да ли сте га видели непосредно пред полазак за Книн?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па ја сам га лично извео, лично ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га извели и исто из те собе?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Не само сам, него, па ја сам га водио ван, ја, доктор Узелац али он је нешто се повукао, нема везе, и сестра Даница Дураковић, ми смо га буквално извели из болнице, ја сам га држао са десне стране, она се леве, Узелац се повукао после нема везе, па смо га извели из болнице и тамо су га преузели био је овај цип како да кажем и били су неки људи да га преузму и да га возе тамо, тако тад сам, како да не, ја сам га, мислим ја, ми смо га извели, лично смо га ми извели из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите када сте примили Медунића и видели Иванчевића, да ли је још неко био са њим у колима?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Ја то се не могу сетити, значи не сећам се да је био, да ли је био, није, то не могу. Ја могу остати оно што сад сам рекао и раније, Иванчевић је био њега мени предао, ја даље се не сјећам, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазих Милорада да ли познајете? Ево погледајте ако знате неког.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па знам овај Вујновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Знам га зато јер се бавио рвањем пре рата, ја сам био њихов лекар у том рвачком клубу у Госпићу и зато га знам као младића, бавио се грчко-римским стилем, био је добар и по том га знам још прије рата као младића и по том га знам, шта сте ме питали, њега познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазић Милорада?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па ја сам њега видео али не могу да се сјетим, где он седи, овде? Лазић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево скроз лево.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Молим? Па за њега сам ја чуо и можда сам га чак видео, али то је давно, време прошло тако да за њега знам али ево сад да га сретнем не бих га препознао тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђаковић Перицу, да ли познајете?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Ево то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да га видите?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери Ђаковић Перицу?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Не, нисам. То не значи али морате имати у виду да ли сам ја прилике имао, можда сам имао прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али говорим конкретно за тај дан када је примљен Медунић, значи те ноћи, када сте га пребацили, Ви кажете да је био да је дежурао, да је био испред његове собе.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Ђукић Драган и још неко лице за које нисте ни сигурни.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли сте у току те вечери видели Ђаковић Перицу да ли је ту долазио?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Питам Вас зато што је он рекао да је био као обезбеђење, да га је Јовица Иванчевић позвао и рекао му да је доктор Матић и да моли да Јовица и он чувају Медунића, па су отишли до болнице, ја Вам то предочавам његов исказ.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Добро, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су отишли до болнице, тамо је видео Медунића који је пре тога оперисан, у болници је био до 21 час и више се није враћао у болницу.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Ко се није враћао у болницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђаковић.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: До 21 час навече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Ја сам тад сигурно у сали операционој, ја то не могу знати. Тад сам њега обрађивао у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у то време он још није био оперисан?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па тад сам га шивао, то је трајало сатима и сад да ме питате је ли то трајало пет сати, три сата, то ја не знам али знам да је трајало то сатима јер то су били ране које је требало времена локалне анестезија, то је трајало стварно дуго, тако да ја у 21 час нити сам био слободан нити сам био у позицији да идем на улаз болнице да тамо комуницирам то једноставно мене искључите из тог дела, ја то не могу рећи. Значи да ли је био, није ли, ја то не могу рећи нити једно нити друго, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Марунић Мирка, Коњевић Николу?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Коњевић Николу мислим да он је био чини ми се, је ли то Коњевић, њега да, мислим да си радио у полицији, је ли тако? Њега знао сам али не нешто да кажем, сјећам се из Госпића да си радио си Коњевићу у полицији је ли тако, али касније нисам те дуго видео, значи читаво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, пошто кажете за Николу Вујновића да га знате, да ли можете да нам кажете у том периоду да ли сте имали прилике да га видите, септембар 1991. године док сте били овамо у Удбини.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па не, не, стварно њега нисам видео, може бити негде неко у пролазу па да га, али њега нисам видио јер га знам, тако да нисам га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да Вас питам да ли познајете Златка Илића бившег власника кафана «Двојка» са кулске цесте?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Како се зове Златко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Илић, власник кафане «Двојка» са кулске цесте?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Не бих се могао сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неког лица по имену Дећ?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Де?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дећ, да га тако.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Дећ?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ја бих Вам предочио из истраге пошто Вас судија о томе није питала, али то сте објашњавали, сад сте рекли да је Мирко Медунић био узнемирен и да Вама није јасно, а онда сте у истрази поред тога што сте исто рекли казали сте заиста је у току те ноћи долазила нека група, неки мушкарци, не сећам се ни како су били обучени.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хтели су да уђу и долазили су у вези овог Мирка али ја им нисам дозволио да уђу.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте Ви.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Јесте, то се десило негде после поноћи, негде после поноћи, негде један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми је довољно, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да је сведок из Госпића, ја бих га питао да ли постоји у Госпићу појам источни и западни Госпић?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И шта је то што дели Госпић на источни и западни Госпић?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па било је сад, да се не увлачим ја у те приче али оно што је мени остало у сећању као нешто знам да је то као Новчица нешто ово је било српско, оно хрватско, у том контексту али детаљније. Да, нешто је било али сад.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не знам да ли ће, да ли река Новчица дели Госпић на источни и западни Госпић?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па, као некакав коментар онај српски или оно хрватски био али сад нешто детаљније да кажем колико је то у људима владало.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Који је хрватски, а који српски део?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па овај је као српски према, како се каже, према Дивоселу и према железничкој станици.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Источни или западни?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Чекај, Новчица иде тамо, овамо, то би требало бити, да не погрешим, то је источни, је ли тако, чек, чек, пардон, Новчица иде овако, тај део према станици железничкој и Дивоселу то је био тај, је ли то источни. Источни, источни.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Билајска улица у источном делу града или у западном делу града?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Шта, да ли је?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Билајска улица.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Билајска је у источном.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само једно питање, да ли сведок може да објасни лекарска соба где се налазила у вашој болници на Удбини у односу на собу у којој се налазио пацијент Медунић?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па могу, то сам готово сигуран, кад се изађе ходником према операционој сали тамо равно да је то била лево задња соба, мислим не могу сад да кажем дајем главу, али сам готово сигуран. Значи кад се иде, уђете у болницу ту је порта, лево ходник идете равно до краја, ако идете даље врата ту је операциона сала и задња соба лево ту је Медунић био, то сам готово сигуран да је задња соба, оно сад не могу рећи да дајем главу за то, али сам сигуран да је задња лево.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: А Ваша соба, лекарска соба у којој Ви седите након завршене операције или када се одмарате или када се спремате за?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Пазите, ми смо имали операциону салу, значи где се радило доље то је посебна просторија, ту смо имали неке просторије за писање и то, то је за операције неке веће, а овамо смо имали амбуланту која је кад се улази унутра одмах десно, значи на почетку тог ходника ту је била амбуланта где смо вршили прегледе можда те мале интервенције, чак мислим да сам ту ушивао Медунића, ту смо радили прегледе и мале интервенције, то је та амбуланта, а операциона сала је равно тамо.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли се можете сетити, дакле од те собе где Ви кажете радите до собе у којој се налазио пацијент има, колико има просторија, да ли има више просторија или је то једна до друге просторија?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Амбуланта и ово?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: То није, сала тамо је даље, а амбуланта и ово није.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Нисам разумео.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Амбуланта.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: За прегледе, да кажем хируршка и та соба где је био пацијент Медунић смештен, питате да ли је једна до друге?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да, то питам.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Није.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Није, колико је то удаљено да ли се можете сетити?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па ја не знам у метрима, ово је да кажем десно.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Има ли више просторија између?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па има неколико просторија. На почетку десно ту некако, а она је значи равно задња соба лево где је био овај пацијент Медунић, колико има просторија ја не знам, мислим две, три, колико.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, да ли та болница има и спрат?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Има. То је приземље о ком причам, приземље, ту је сала и ту су били пацијенти да кажем као, касније се то прогласила као и та болница ратна после нове године, а ту су пацијенти ту смо ми радили

као хирурзи, а горе на спрату су били пацијенти да кажем ови други, на првом спрату.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема више питања.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Извињавам се, ево колега ме допуњује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Једно питање, да ли је исти ходник у којем су била та операциона сала и та соба у којој је лежао Медунић?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Како исти ходник? Сала је изолирана, значи идете равно с тим ходником ту су врата и даље не може ићи нико цивилно, могу ићи само лекари, сестре који су адекватно обучени, значи то је, даље је равно, а то је лево, значи сад, значи из тог ходника се иде у салу али није у истом, како да кажем, не знам, у истом ходнику није, него то је издвојено.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Издвојено је ли тако?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Али се из тог ходника иде у салу.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, а тај дакле та просторија где је седео, односно где је стајао овај Ђукић Драган, када ви изађете у ходник да ли ви видите тог човека да стоји испред собе где је Медунић?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Откуда да га видим?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Када ви изађете из ваше амбуланте, рекли сте да, ја сам схватио да ви нисте имали вашу посебну лекарску собу, да су постојала операциона сала и да је постојала амбуланта.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Има та амбуланта, да. Да ли га могу видети?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па сад, кад не би било људи можда би ја, не знам зашто ме то питате.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја питам зато што се мом брањенику ставља на терет ово кривично дело па питам, његова одбрана се своди на то да се и он налазио у обезбеђењу те болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, објаснио је.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Због тога питам, чисто визуелно да ли је могуће или није могуће.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па може се, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, да Вам кажем, он је објаснио и рекао је.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Ако нема гужве и људи може се видети али ја нисам. Само једно да кажем.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Питам чисто да бисте, мислим, ја исто мало знам ту болницу, био сам тамо и случајно знам неке ствари у тој болници тако да због тога и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Калањ, конкретно је рекао да у то време кад се спомиње да он није био ту. Не, у то време је био у операционој сали.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Знам, не сећа се, не сећа се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђаковић је рекао да је био до 21 час и то можда, на главном претресу је прецизирано четири до пет сати укупно да је био, дакле то се не би поклопило са тим временским периодом када је и први пут угледао обезбеђење испред болничке собе доктор.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, а моје сад следеће питање када доктор тврди да је завршена операција, да ли је он то негде навео у неком медицинском документу у колико је сати завршио операцију?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па мислим да нисам, не знам. То се иначе у принципу и не ради.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немате евиденцију да је завршена операција у 21 час?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Немам, али знам да је то трајало дуго.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Дуго. У колико сати је започета операција да ли знате?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па томе исто питате, не могу рећи.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Не можете се сетити кад је започета операција?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па не могу се сетити једноставно.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац потенцира на овом питању зато.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Само да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам предочим, зато што је оптужени Ђаковић рекао да је отишао у болницу и тамо је видео Медунића који је пре тога био оперисан, дакле он, је ли видите, он каже да га је већ видео, а Ви кажете да сте били можда до једно 12 сати у операционој сали.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Само једно, генерално да ме уопће се веже за сат, два, то стварно немојте молим вас немојте радити, ја се стварно то не сећам, разумете, ја сад да кажете не знам која цена да је почела операција у шест, седам, осам, то ја не могу гарантовати али знам да је трајала дуго и да је то завршило касно. То се добро сјећам да је трајало дуго, а сад кад је почело и завршило то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви сте спомињали око поноћи нешто.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па ја мислим тако нешто отприлике, а иначе само желим да Вам једну ствар кажем, ја Вас молим да то уважите. Знате како је без обзира да ли си кога видео, мој посао је био такав да нисам имао, знате нисам био на порти, нити сам рецимо одјелна медицинска сестра која је са пацијентима ради, борави, она је могла да види ко је, шта је, тај портир, значи мој посао и професија коју сам радио је био такав да ја сам ишао код

пацијента кад је визита, тад посјета нема и завршено, а после сам имао посао сала, амбуланта, отпусти или ако не, значи нисам био у позицији да ја пратим било ко је где, на вратима, порти, ко долази, ко посјећује кога, то нити ми је био посао нити ја сам то пратио, нисам био у позицији, тако да та питања мислим да не треба постављати.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Значи ту је маса људи прошло, то је људи пуно прошло. Ја сам можда многе људе видио и заборавио које нисам знао, то је 19 година прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, нико не мисли да пратите, него онај моменат кад видите, кога видите, кад у које време, ето то је ако се сећате наравно?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: То је тешко да ја сад то кажем било је до 24 часа, да ја кажем, али трајало је дуго и ту вече смо га шивали дуго, е сад да ме не вежете за време ја то не могу прихватити јер стварно не могу да се сетим али је трајало дуго.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија, само још једно питање ако се може доктор сетити. Приликом пружања те лекарске помоћи те хируршке интервенције коју је имао у односу на Медунића, да ли се може сетити ко је био од другог особља медицинског са њим у операционој сали односно у амбуланти анестезиолог или пак инструментарка, медицинска сестра, ако се сећа? Ако се не сећа опет имамо разумевања.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Анестезиолог није био, јер је била локална анестезија, од сестара, чак сам и то размишљао, знам сигурно да је била ова Даница Дураковић сигурно, али нисам, ја мислим да је инструментарка ова Тишма, њено име Рада, и Дураковићка, за Тишму нисам, мислим да су њих две биле, Дураковићка сигурно је била то сјећам се, а мислим да инструментарка ми је била ова Тишма. Знате 19 година шта вам значи.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Па много.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Јер више, то су, не знам ко је од вас био, то су знате једна догађања, то су лом, крш, трауме, то су стресови, то је прошло хиљаде људи, стотине људи, тако да сјећати се, датума се не сјећам, а камоли сата, људе, то је прошло пуно.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Јасно, јасно, захваљујем.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Тешко, тешко је то.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Хвала.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Јер такав ми је посао био, ја нисам био у позицији да пратим где је ко, шта је то, није било у оквиру мог посла. То је нека реалност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо. Да ли би Ви нешто још имали да изјавите?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Па ја не знам шта, то како сам дао ону изјаву пре две године, колико се сећам мислим да нисам ништа, то је отприлике то за ова додатна питања око тога времена да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Искрено речено то можда ме није требало ни питати, јер можете ли рећи ако се људи неких не сећам. Па рецимо са ВМА је било 4-5 доктора специјалиста, хирурга, они су са нама радили месецима, знате да сам заборавио већ њима име презиме и лице, а камоли да се сетим кад сам операцију започео. Знате, то је тешко рећи тако да не бих хтео да се вежем уз то ни у позитивном ни у негативном смислу. Значи, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Матићу, на нама је да Вас питам а Ви ћете рећи чега се сећате.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Чега се сећам ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: А чега се не сећам то морате уважити да је то реалност. Не сећам се да ли је био какав датум, знам да ми је била жена тамо, значи била је она тада и по том сам сигуран да је било негде почетак септембра, је ли то био трећи, немам појма, али то знам да је. Е бога ти, видиш, можда је и криво. Она је била у десетом, то је био септембар, да ли и кад не знам. Можда и до половине

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само једно питање. Да ли сте у том периоду ишли у Медак?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: У Медак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Медак?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Ишао сам у Медак ја али чисто приватно да видим са људима, јер сам чуо да ми је кућа срушена, то сам ишао ја и мој таст и мој син и ко још са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте кућу у Медаку?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Не у Медаку, него у Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Госпићу? И пролазили сте?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Ишли смо, има оно брдо изнад Дивосела више се не могу сетити. Како? Чаглавица ова како се зове, ту смо дошли и знам да, био је чини ми се Дуја Ђаковић да је био с нама да смо гледали, видео сам своју кућу, видео сам да је рупа на њој, да је граната пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми баш конкретно за Медак?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: То смо ишли чисто у приватној ствари, нема везе са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно нема, али ја Вас питам за Медак тачно где бисте свратили ако сте ишли у Медак?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Ја сам у Медак свраћао прије рата повремено, а иначе тад сам био, нисам свратио у Медак нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неку кафану у Медаку – «Јадран» или «код Босе»?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Код Босе знам, како да не, па Босу сам и знао, код ње сам навраћао прије рата кад сам ишао кући горе онда сам знао повремено навратити. Овисно. Босу знао сам је, да је видим не бих ни њу препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште у то време, дакле, од почетка рата шта је ту било, да ли је и даље радила као кафана, да ли имате неко сазнање?

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: За време рата, то стварно не знам. Јер ја за време рата тамо нисам навраћао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо, можете ићи.

СВЕДОК БОГДАН МАТИЋ: Ја сам био искрен, шта је ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Позовите молим вас господина Шпановића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се испита сведок Стојан Шпановић.

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево станите овде. Господине Шпановићу, добар дан.

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Шпановић Стојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени од оца?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: 1948. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Село Кукуњевац, општина Пакрац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком чину?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Светозара Радојчића бр. 92, Звездара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, дужни сте да нам испричате све што Вам је познато о предмету а да ли знате шта ми овде радимо?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су оптужени па ћете ми уједно и рећи да ли их познајете? Овде су оптужени Лазић Милорад, Ђаковић Перица, Вујновић Никола, Марунић Мирко и Коњевић Никола. Да ли их познајете?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не могу да тврдим, јер ја сам имао у бригади око 5.500 људи тако да кад би их видео лично или о неким детаљима можда, али овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево окрените се, погледајте их. Да ли сте у неком сродству?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не. Мислим по лику неке познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су овде оптужени због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника. Дакле, колико схватам Ви нисте ни у каквом сродству?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дужни по закону да положите заклетву па бих Вас молила да прочитате текст заклетве наглас.

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шпановићу, септембра месеца 1991. године где се Ви налазите и у ком својству?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Негде до 10. септембра сам био у Генералштабу, а од 10. септембра у Школи националне одбране у Београду до 06. октобра. Од 06. октобра сам био у Книну до 10. октобра, а 10. октобра сам наредбом упућен у Свети Рок и постављен за команданта Прве бригаде територијалне одбране у Грачацу, односно Светом Року коју сам примио

негде око 20. октобра. Наредба о постављењу ми је била 10. октобра а дужност сам примио око 20. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то се све дешава у октобру када сте Ви постављени за команданта?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да. Десетог је наредба написана а негде око 20-ог сам примио дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам схватила у септембру месецу 1991. године, нисте били на територији Госпића?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас позвала из разлога што су овде оптужени Милорад Лазих и Коњевић спомињали да сте Ви били у том периоду командант Територијалне одбране која је била у саставу ЈНА и да сте фактички, како овде стоји, били њима надређени?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не, ја сам дужност примио кажем око 20. октобра а наредба о постављењу је 10. октобар 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је уопште познато везано за дешавања у Госпићу у том периоду шта се дешавало, између кога су се водили сукоби, како је то било све организовано, ко је држао ту територију, под чијим снагама је био рецимо Медак конкретно ако можете нешто ближе да нам кажете?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Ја Вам могу рећи оно што сам прочитао из извештаја јер сам у то време био у оперативном центру Генералштаба, више пута дежурао и из таквих извештаја шта се догађало, иначе лично да сам био тамо и тако, не знам. Знам да је, значи у Госпићу пала касарна и после пада касарне да је било одређених борбених активности усмерених пре свега ка Медаку ради спајања је тамо код иза Медака постоји једно село Ловинац и Свети Рок. У Светом Року је било велико складиште војно и било је настојања да се прође до тога складишта и знам да је ту било оружаних сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Медаку?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да, испред Медака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када би то било?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: То је значи од отприлике негде од августа 1991. па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете нешто да кажете Медак како је то било организовано, која власт је била у том периоду рецимо септембра? Које снаге су биле у Медаку – Хрвати, Срби? Под чијом контролом је био Медак тачније?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Значи, по тадашњим прописима у свим јединицама, у свим селима, да тако кажем, постојале су јединице Територијалне одбране, тзв. професионалне структуре, по мањим местима тзв. водови, по већим местима чете и углавном су биле те јединице од становништва са тог простора. Колико је мени познато а после кад сам ја примио бригаду ушле су у састав, да тако кажем, моје бригаде те јединице. Ту су постојале јединице Територијалне одбране претежно и искључиво састављене од српског становништва. Е, сад тачно где је постојала каква јединица ја не знам, али је било у Медаку поред тога једно село Почитељ, Читлук, Дивосело, Радуч итд. свуд су ту биле јединице Територијалне одбране које су значи мојим пријемом дужности, значи негде после 20. октобра улазиле у састав моје бригаде која их је преименовала, више није била бригада Територијалне одбране него је била Прва моторизована бригада Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у том периоду је ли то била САО Крајина, то је септембра било?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: САО Крајина је већ, да тако кажем, формирана, формиран је чак био и у Книну главни штаб Територијалне одбране. О чему се ради? Те јединице, тзв. просторне структуре оне су биле потчињене општинским штабовима Територијалне одбране. У Госпићу, село Медак, Читлук, Почитељ, Дивосело, територијално су припадали Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био командант Територијалне одбране?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Није било, колико ја знам није било на том подручју за те српске јединице није било једног команданта јер, кажем, те јединице су припадале општини Госпић, а општина Госпић је прешла на, била је заузета, заузета касарна итд. тако да колико је мени познато те јединице су мање-више свака бранила своје село и то је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што нас интересује овде је Медак, како је ту било организовано? Дакле, септембра 1991. године да ли је Медак, да ли су држале српске снаге Територијалне одбране?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу у то време? Да ли можете да кажете да ли је била формирана нека власт, да ли је постојала полиција, да ли је функционисала тада у Медаку полиција?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Колико ја знам полиција у Медаку није била јер, понављам, значи граница општине Грачац где је нормално функционисала, да тако кажем, власт општинска где је постојала станица милиције итд., није имала ингиренције над Медаком. Е, сад то је сад

друкчија прича. У Медаку је био провођен референдум за припајање општини Грачац који хрватска влада није прихватила итд. Међутим, правно, стварно они су припадали општини Госпић што претпостављам да би из Госпића могле бити јединице милиције да тако кажем у Медаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ту нису биле стациониране, да су имале своју базу?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не. Е, сад ја не искључујем могућност да је можда са неке друге стране дошла нека милиција итд., али да је постојала у Медаку милиција није колико ја знам. Е, сад ја понављам то је ради се ако ме питате за септембар месец ја сам тек октобра примио дужност и успостављена је структура која је била после другачија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је јасно него рекли сте да сте добијали извештај и кроз извештај да сте били упознати са ситуацијом доле.

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Колико се могло бити јер Ви знате да у Генералштаб долазе информације, да тако кажем, о крупним догађајима, не долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо јуче добили извештај од Републике Хрватске, Министарство унутрашњих послова и везано за Медак конкретно смо тражили за податак пошто је у то време била нека кафана, гостионица Јадран познатија кафана «код Босе» и спомињало се да је пре рата то била кафана али да је након кад су кренули ови оружани сукоби да је то у ствари била као нека станица милиције и у том контексту смо и добили извештај, па ево ја ћу Вам предочити. «Обавјесним разговорима са предметнима, утврђено је да је у месту Медак у згради у којој је била смештена гостионица у којој је радила конобарица по имену Боса, те је по томе добила назив «Код Босе» пре почетка рата, лето 1991. године су се окупљали припадници тадашње милиције Крајине или звани «Мартићевци», а који су почетком оружаних сукоба у лето 1991. године преузели наведену зграду и у њој оформили станицу милиције Медак. Да ли је Вама нешто познато везано за то?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не, заиста није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато да су били неки припадници гарде у Медаку ако је то оно што је уопште познато да је била нека добровољачка гарда, јесу ли били они уопште ту?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Били су од покојног Гишка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гишке, тако је.

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да, они су били тамо. Е, сад тачно у ком месту су били ја не могу да кажем, ја понављам ја кад сам примио бригаду онда сам регулисао њихов статус итд. Међутим, било их је. Е, сад кад су они

дошли, они су се мењали итд., где су тачно били пре тога, пре мог доласка заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам због тога што је овде овим оптуженима стављено на терет да су спровели једног заробљеника у ту кафану, како је раније била «Код Босе», а сад како се спомиње да је то станица полиције, да је тај оштећени Медуњић Мирко био ту тучен, малтретиран и да је ту фактички, како је он рекао, да је ту била полиција, да су га испитивали, али овде оптужени кажу да су чак били припадници гарде ту смештени па зато Вас питам да ли уопште имате неко сазнање везано за тај период да су ту били смештени припадници гарде, да је уопште функционисала ту нека полиција?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али дали сте одговор, не знате ништа о томе?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Заиста не знам, ја знам да их је било, али где су тачно били размештени заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли имате сазнање где су заробљена лица спровођена?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Пре мог доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду, дакле септембра да ли имате то неко сазнање, рецимо на подручју Госпић где би била заробљена лица спроведена, где је затвор?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Требала би по логици ствари требали су бити спровођени у Книн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Книн?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да, јер је у Книну било већ формирано Министарство унутрашњих послова и Влада и тако. Претпостављам да би било логично то. Код нас у војсци је била та процедура јасна, значи према вишој команди која је мени била у Книну, то је тачно, тако да ја претпостављам да би, али не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тад октобра 1991. године када сте постали командант Територијалне одбране, је ли тако?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Ја сам постављен за команданта бригаде Територијалне одбране, то је било другачије него Територијална одбрана уопште. Значи, бригада је мобилна јединица која није стационирана тачно на одређеном простору већ је у одређеним реонима и може да се употребљава на различита места итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог момента октобра када сте преузели дужност где сте ви били стационирани?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: У Светом Року.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Између Грачаца и Госпића, постоји село Ловинар и Свети Рок, у том Светом Року је било наше складиште војно и у том складишту је била моја команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте свраћали у Медак?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате о тој кафани што Вам ја сада говорим, да ли сте чули за ту кафану?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Медак је мало место па сам мислила можда Вам је?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Па мало место, али мислим кафана вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада ни навраћали нити знате где се налази, ништа Вам то није познато?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Ја сам навраћао тамо у амбуланту јер смо имали ми тамо истурено одељење амбуланте али у кафану нисам, не знам, заиста нисам. Да ли постоји и не постоји, тачно где је, Медак то је мало место и у њега има раскршће једно где се иде право према Госпићу, лево према неком селу Читлуку. Ја углавном кад сам ишао у обилазак јединице ја сам пролазио. Командно место моје ниједно није било у тој кафани тако да ја сам углавном ишао на командна места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли има питања? Нема питања. Изволите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је рекао да је почетком октобра примио бригаду. Да ли то значи да је бригада била формирана?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Бригада је била формирана негде око 20. септембра.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од кога сте Ви примили бригаду?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Од пуковника Трбовића.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате да ли је на том подручју у било којој улози везано за ту бригаду или за Територијалну одбрану био генерал Илија Борић?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не. Да ли је био на том простору не знам, али у бригади није био, јер ја сам био командант бригаде после, а пре мене је био пуковник Трбовић, у ствари та бригада Територијалне одбране која је формирана она је формирана од једног батаљона из општине, односно из Лапца и један батаљон из Грачаца.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато ко је био старешина тог дела бригаде која је из Грачаца, односно ко је командант ТО у Грачацу био у том периоду?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Командант батаљона је био Мрдаљ, значи командант батаљона који је био код мене а командант општинског штаба Територијалне одбране у Грачацу је био Дуда, сад како се тачно звао, не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дуда, то је онај ћелави, је ли?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да, без косе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте за време, односно по доласку тамо на територију Лике упознали некога ко се представљао као доктор Николић?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте чули за неког ко се представља доктор Николић а да је припадник тих добровољачких снага?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Мени је као представник добровољаца тих представио се Лаиновић и Звонко Осмајлић.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дуги?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да, Дуги и Звонко Осмајлић, а друге и ја сам са њима био.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте упознати, с обзиром да је то била Ваша зона одговорности са било каквим проблемом у Метку око пљачке амбуланте, односно комплетног пресељења амбуланте, уређаја?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Кад?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па у том времену кад сте Ви били командант, кад сте дошли тамо да су неки добровољци покупили све из амбуланте, зубарске столице, рендген и све остало и повезли негде, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: После 20. октобра.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рецимо?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте рекли, да кажем, две одреднице које временски повезујете али нисте се определили које је то време. Пад касарне и почетак борбених дејстава којима сте рекли да је циљ био спајање линије Госпић, Билај, Ловинац, Свети Рок?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли та два догађаја о којима причате коинцидирају временски?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Пазите, ја то знам, кажем, из извештаја и онога што сам посредно сазнао, значи после пада касарне интензивирана су борбена дејства око Госпића.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: После пада касарне? Да ли знате кад је пала касарна у Госпићу?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не знам тачно. Ја претпостављам негде.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наиме, зашто, желим, пошто ја имам податак кад је, то је јавни податак кад је пала касарна у Госпићу.

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На некакво додатно питање сте одговорили да је то крај августа, 18. септембар?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: 18. септембар.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете рећи кад сте дошли на тај терен и ушли сте, стационарали сте се у Свети Рок, шта је са Ловинцем, чији је уопште Ловинац, већинско становништво и каква је ситуација у Ловинцу тог тренутка кад сте Ви дошли?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Негде око 25-ог септембра, 24-ог, 25-ог, ту негде та бригада је добила задатак да деблокира Свети Рок складиште.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Та бригада?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Прва бригада Територијалне одбране како се она у том моменту називала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Под Трбојевићем?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Под Трбојевићем. И та бригада је преко Светог Ловинца, односно преко Ловинца, Светог Рока ушла у касарну, односно деблокирала касарну, односно складиште и практично је заузет Ловњац који је брањен, којим снагама тачно не знам, али је био брањен и Ловинац и Свети Рок и они су заузети, били су под нашом контролом.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Још само једно питање.

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Кад сам ја примио дужност били су под нашом контролом.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Још само једно питање. Не говоримо сада о форми него оно што се стварно на терену дешавало. Тај човек кога зовете Дуда да је командант општинског штаба ТО Грачац да ли фактички у том моменту кад Ви долазите има било какве ингеренције према ТО, односно тој месној јединици ТО из Метка?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не могу да тврдим, знам да је он имао једну чету која је била под његовом ингеренцијом у Грачацу, имао је одељење извиђачко, диверзантско и тако даље. Да ли је под његовом командом тад стављено и Медак не могу да тврдим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је, ајде да онда да заокружимо, да ли је јединица којом је у том тренутку кад сте Ви дошли руководио тај Дуда, ушла у састав Ваше бригаде?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не. У састав моје бригаде, рекао сам ушао је батаљон из Грачаца, батаљон из овога Лапца и после су ушле све ове јединице из Медака, Почитеља, Дивосела, Радуча, Могорића, Врепча итд.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Захваљујем.

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Све те јединице су ушле после у састав бригаде после 20. октобра.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви питања? Изволите господине Калањ.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја бих неколико питања поставио, дакле они су више, да кажем опште природе него су конкретна питања имајући у виду да сведоку ово време када се овај догађај догодио није био на тим просторима и нема тих сазнања, а кажем, мислим да можда може бити од користи у неким другим поступцима који се воде пред овим судом. Можемо директно пошто се лично и познајемо из неких времена. Само ми реците на којим сте све дужностима били у, да кажем, на тим просторима током рата у Републици Српској Крајини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватам ја позадину питања.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Вратићу се ја због саме територијалне одбране и зато што је човек био високо позициониран и има, ја верујем сазнања, имајући у виду и његово образовање и школовање које је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ја разумем.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: О територијалној одбрани како је функционисала, када је формирана? Он је малопре поменуо штаб Територијалне одбране у Книну, је ли то био главни штаб Територијалне одбране или није био главни штаб Територијалне одбране итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно ми је и позадина свих тих питања наравно, али гледајте да се фокусирају на тај период, на наш предмет суђења, немојте на широко.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. Ево, дакле моје питање Територијална одбрана када је формирана у Републици Српској Крајини, да ли је то била Територијална одбрана која је била некад ЈНА, дакле за време државе СФРЈ или је била посебна Територијална одбрана Републике Српске Крајине? Да ли имате тих сазнања?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Ја имам сазнања обзиром да сам ја био после дужности команданта бригаде, министар одбране у Крајини и са тог аспекта нормално да су ми одређене ствари познате и неке сам после организовао, креирао итд. Наиме, овде је битно раздвојити једну ствар која је по мени значајна. Територијалне одбране су биле организоване у републикама до главног штаба територијалне одбране републике, обзиром да је Хрватска заузела штаб ТО у Загребу и генерала Врачаревића протерали, део јединица.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Само када, кад је то било ако можете кад се то десило?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Негде у шестом месецу 1991. године. Е, сад ја не могу да тврдим тачно али ту шести, седми месец 1991. године, можда грешим за 5, 10 дана и тако. И сад јединице ТО које су фактички биле организационо везане за главни штаб ТО Хрватске, а које су одбиле да се потчине новонасталој ситуацији, оне су сходно одређеним и одлукама Савезног секретаријата који је био надлежан да организује систем одбране у нарушеним условима исказа је, да тако кажем, ово јавност и дошло је до формирања главног штаба ТО у Книну под кога су практично дошле све јединице Лике, Баније, Кордуна и Северне Далмације ТО које нису биле под главним штабом Хрватске.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Е, сад моје друго питање ако дозволите, везано за поуну тих јединица Територијалне одбране како се она вршила, дакле, тог ако се сећате, пошто нисте били на тој територији, али касније сте имали ту функцију коју сте имали, септембра месеца, октобра месеца 1991. године како је вршено попуњавање? Да ли је то била потпуна попуна, да ли је то била уопшта једна мобилизација, јер тада је била ЈНА, да Вас само подсетим, било је оних лица који су имали свој ратни распоред као резервисти у јединицама ЈНА, а било је и оних који су имали свој распоред у јединицама Територијалне одбране па у том смислу ако можете неколико реченица оно чега се сећате и у шта сте наравно сигурни, имате за то и некакве одлуке писане или не знам шта све?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Највећи број јединица Територијалне одбране те тзв. просторне структуре о којој сам говорио, значи које су биле организоване по селима, местима итд., у те јединице су по ратном распореду били распоређивани људи са тог простора. Избивањем ратних дејстава људи су се само окупили, они су имали своје командире, имали су људе и углавном је то на такав начин почело да функционише с тим што није нарушен систем попуне који је био предвиђен тадашњим Законом о народној одбрани јер су постојећи војно територијални органи, како смо их ми називали, војни окрузи и војни одсеци који су водили евиденције о војним обвезницима, они су функционисали. У Книну је био пуковник Бабић, имао је своја одељења мање-више у свим општинама, тако је било на Банији, Кордуну и они су и распоређивали. Мени су конкретно кад је мени бригада преформирана из бригаде Територијалне одбране у Прву моторизовану бригаду они су ми позивали људе у бригаду.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро. И моје питање је следеће: Да ли сведок има сазнања, дакле када је завршено формирање, односно колико је дуго трајало од септембра месеца па надаље, трајало формирање јединица те територијалне одбране на територији Српске Крајине? Да ли имате тих

сазнања да ли је то за 15 дана завршено од одлуке или је то било месецима или како је ишло да ли се можете сетити?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не, мислим оно што је познато мање више те јединице су се активирале како су где избијали сукоби, а није био неки плански, да тако кажем, период да су рецимо почетне оне да се формирају јуна 1991. године па да је био рок формирања.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да и моје последње питање је да ли је постојала евиденција тих формираних јединица Територијалне одбране у Републици Српској Крајини? Да ли сведок има тих сазнања писмена евиденција?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Вероватно постоји.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ли нам можете помоћи где би то могли ми да затражимо, да питамо, да дођемо до таквих података?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Где је завршила евиденција главног штаба из Книна и Министарства одбране из Книна, ја заиста не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли оптужени Лазић нешто хоће да прокоментарише? Коњевић? Знате зашто, јер Ви сте рекли да тад кад је почела да се формира Територијална одбрана под руководством ЈНА одлучили сте да се прикључите сељанима да уђете у Територијалну одбрану и Ви сте изричито рекли да је Вашом јединицом, кажете њиховом јединицом је руководио активни пуковник ЈНА Стојан Шпановић.

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде смо чули да је тек од октобра, значи не у том периоду?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Можда од октобра, ја кажем вам нисам у то време тамо био, шта сте ме питали за онај период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете прићи микрофону молим Вас. Ја сам Вас питала, Ви знате да. Приђите само микрофону. Питала сам ко је Вама ту непосредно надређен?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о ком периоду и говоримо, септембар 1991. године. Ви сте рекли да је то још, додуше Лазић је спомињао у лето, почетком лета да је био, да је командовао господин Шпановић, а Ви сте рекли да је Вама непосредно био, да је Вашом јединицом, буквално Вашом јединицом да је руководио пуковник Стојан Шпановић а чули сте, господин Шпановић каже да је то било октобра?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Можда сам рекао, али сам рекао јединицом Територијалне одбране да је био командант Стојан Шпановић, за који ја знадем, ја за друге јединице не знам нити сам припадао таквој јединици у то

време. То се звало некад Територијална одбрана, у селу свако чува своју кућу, ето тај принцип је био, јер то нека мјесна била или нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама руководио, којом том јединицом је руководио?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Мени није нико руководио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Нико. Ама баш нико. Ја чувам своју кућу, онај своју и тако, али командант је био Територијалне одбране Стојан Шпановић кад је она формирана, то сам рекао, а у то време, у тај период ја сам напустио посао у Госпићу дошао код своје покојне маме и увече људи, председник месне заједнице или неко каже чувајте тамо мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то није тачно што сте рекли, само конкретно одговорите, то није тачно сад што сте рекли да је у то време био Стојан Шпановић командант?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Ми нисмо се разумели онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да се не разумемо. Рекли сте да је почело да се формира територијална одбрана под руководством ЈНА. Одлучио је као и остали сељани да уђе у Територијалну одбрану. Њиховом јединицом руководио је активни пуковник Стојан Шпановић.

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Лазић је говорио да је то било почетком лета зато Вас питам, значи то сад није тачно?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Почетком лета није ни био рат, ја сам напустио посао, имам те папире, једноставно напустио, поднео молбу за Београд и чекао период да ми дјеца заврше школу и није био рат него су почели ти ратни сукоби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте икада командовали том јединицом од октобра месеца?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Ја кажем кад сам ја примио дужност онда је та бригада Територијалне одбране, ради се о та два батаљона и нешто других јединица, она је преформирана у Прву моторизовану бригаду и добила је зону од Могорића до Дивосела и све јединице са тог простора и људи са тог простора су ушли у састав те бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је било октобра 1991. године?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: То је било после 20. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још неких питања? Изволите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок помиње линију ту Могорић-Дивосело, да ли можете рећи где је северна граница те територије?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Вребац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али само нас упутите мало где се то налази?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Било би добро да суд има карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо карту.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па онда извадите карту па да вам човек покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете и овако приближно да нам кажете где би то било у односу Госпић?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Значи, ако замислите Госпић, северно од Госпића, Лички Осик, јужно од Личког Осик.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Осик.

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Јужно од њега за можда 5-7 км је Вребац, ту је била десна граница моје бригаде, Вребац, Могорић,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад ту битно, то је у каснијем периоду било? Господине Дозет?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли треба да објасним зашто сам питао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, зато Вас питам?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Питам где је граница у Госпићу контроле српских снага у односу на део где је контрола хрватских снага?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који период?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: За почетак рата, човек се определио кад је почетак рата, кад је пала касарна, где је тад граница?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Линија фронта је била, значи Вребац, Могорић, Медак, Читлук, Почитељ, Дивосело.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У времену октобар или септембар?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Кад сам ја примио бригаду.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад сте Ви примили бригаду? Да ли Вам је познато у Госпићу какво је разграничење било за време, односно на почетку рата?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није Вам познато?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Не. Ја знам да је после пао цео.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете помоћи па нас упутити где можемо наћи некакву радну карту из које би се то могло видети, а да је то војна карта наравно?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да ли је унето у радну карту оперативног центра Генералштаба не знам, али би требало да буде.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време кад сте Ви примили бригаду октобра месеца, је ли Медак припадао српским снагама?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И септембра је припадао, је ли тако?

СВЕДОК СТОЈАН ШПАНОВИЋ: Јесте. Ја кад сам примио, с тим што је Медак био на тој предњој линији.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја морам да дам онда објашњење. Медунић који је предмет овога кривичног поступка, односно оштећени у овом кривичном поступку није заробљен у Медку, него у Госпићу. Дакле, молим Вас узмите оптужницу па прочитајте где је, односно спис где је заробљен. Пут за Билај од границе, источног дела Госпића до Билаја имате 10 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, овде стоји на путу за Билај ту је фактички он био заробљен?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, ја ипак морам да то као бранилац доставим вам карту па да вам покажем где је заробљен, дакле управо улицу, место, то је 200 метара од моје куће где сам одрастао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо, можете ићи. Душко Лазић.

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Лазићу, добар дан. Ви сте поново позвани у суд из разлога што је поступак кренуо изнова јер је дошло до промене у саставу већа. Нисмо могли да читамо Ваш исказ јер овде је Ваш брат, рођени брат оптужен тако да само сам хтела да Вас питам да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих измена? Да ли остајете у свему код исказа који сте дали у истрази и овде на главном претресу?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто ново да додате?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, она упозорења важе да сте дужни да говорите истину, обзиром Ви сте ослобођени дужности сведочења али сте се одrekli тог права, је ли тако, и даље остајете код тога?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одричете се од права да, желите да сведочите?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Сведочим, сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У том случају пошто желите да сведочите, Ви сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, Ви остајете у свему код ових исказа, ништа ново немате да додате?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања? Изволите питања. Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Овај сведок је пред истражним судијом изјавио да је у саставу јединице ТО из Метка у том времену август, септембар од 1991. године ишао на положај према Госпићу. Да ли може да каже у том првом времену тих запоседања положаја према Госпићу која је улога била њега, односно јединице у чијем је саставу био?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па једноставно ја колико се сећам тог детаља Госпић је био подељен, значи та река једна је делила српски као део Госпића, да ли је то источни, западни део и тако. Мислим да је то била нека граница, а у ствари радило се на том делу где је хрватски народ живео, на том делу је била једна касарна, једна од највећих касарни у Госпићу и тако. Ту касарну касније ја мислим да су, не знам тачно али мислим да су то Хрвати заузели ту касарну и тако, а у ствари смисао тог дела је била сама одбрана и проласка према терену где је живео већински српски народ.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете на било који начин повезати борбена дејства са временом када је пала касарна у Госпићу?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па не сећам се детаља око пада, само сам слушао неке приче о паду те касарне, тако неке жене које су, што кажу бабе, можда овако као да су јахале по тим тенковима и то што су они одузели у касарни и тако.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, моје питање је било око почетка борбених дејстава да ли су борбена дејства почела падом касарне или кад су почела?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Па борбена дејства су почела падом касарне јер тад је, ја мислим да је тако отприлике било јер пре тога није било борбених дејстава.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете одредити територијално где се налази Билајска улица у Госпићу, на којој страни реке, односно у делу града који је српски или хрватски?

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Ако је, ја знам Шеста пролетерска била је ја мислим на српском делу да је била.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема више питања? Хвала Вам господине Лазићу, можете ићи.

СВЕДОК ДУШКО ЛАЗИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овим бисмо завршили за данас. Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја предајем за суд три документа из 1991. године БОСК, то је огранак СУБНОР-а из Новог Сада из којег је видљиво, односно како је била комуникација те организације и окр. Коњевић Николе везано за

садржину и веродостојност тих докумената које наравно имам у оригиналу па можете да извршите сравњење сад или кад будете изводити то као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да констатујемо да смо извршили увид. Хвала.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, везано за садржину тих материјалних доказа које прилажем, предлажем саслушање у својству сведока др Драгана Марковића из Новог Сада, Железничка бр. 13 који је особа који је, да ли председник или секретар те организације која је основана у склопу СУБНОР-а Новог Сада за помоћ борцима и њиховим породицама 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На веродостојност тих докумената, односно кад, на који начин се Никола Коњевић њему обраћао и шта је та организација предузимала по његовим захтевима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Такође, ја сам у писменом поднеску од, мислим да је 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предложили др Јованку Врачар?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Предложио др Јованку Врачар-Вишњић из Мајданпека, ул. Јасиковог б.б., то је лекарка која је пружила помоћ лекарску пред полазак на Удбину у болницу оштећеном Медунић Мирку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усвојили смо тај Ваш предлог.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја за њега не знам, за усвајање не знам зато га понављам и наравно предлажем саслушање у својству сведока Чубрило Мишо, иначе његово право име је Милан који живи у Пули, Хрватска, Пломинска бр. 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његову адресу смо тражили, до данас нисмо ни добили. Пула?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пула, Пломинска бр. 12. Дакле, околности везане за транспорт оштећеног од Метка до Удбине. То би за сада били сви моји предлози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да бранилац оптуженог Коњевић Николе и Лазић Милорада адв. Ђорђе Дозет прилаже суду оригинал документа на увид БОСК-90, Борци за одбрану Српских Крајина, С4 Нови Сад од 02.09.1991. године, од 04.09.1991. године и од 05.09.1991. године.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су оригинали враћени браниоцу. У списима се налазе фотокопије тих докумената.

Бранилац даље предлаже да се у својству сведока саслуша др Драган Марковић и то на околности веродостојности докумената као и на околности када се оптужени Коњевић њему обраћао.

Такође предлаже да се у својству сведока саслуша Чубрило Мишо који се налази на адреси која је евидентирана аудио техником, а везано на околности транспорта оштећеног Медунић Мирка, дакле Чубрило Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких предлога?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија, ја предлажем два сведока, Ви сте на прошлом претресу питали везано за ова лица из иностранства која би могла да посведоче а у односу на Вујновић Николу, ја нисам имао времена да припремим поднесак писмени пошто сам данас добио адресе тих лица. То су два лица Марио, дакле, читам како пише Марио Баумејстер и Аурелио Руиз. Дакле, они су у Немачкој и имам овде и њихове адресе, ја ћу Вам накнадно доставити те њихове адресе, наравно на околности боравка Вујновић Николе у Немачкој онај период о којем је он говорио, с тим што је њихова молба колико сазнајем, дакле, ако може они би се лично појавили овде у термину од 25. маја до 10. јуна ако Ви одлучите и прихватите те предлоге. То је њихова молба која је мени данас предочена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, размотрићемо и то. Дакле, Ви ћете нам приложити због тачног имена и презимена.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Данас сам добио ово тако да би вам већ уколико данас или сутра најкасније предао поднесак. Ето. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Бранилац оптужених адв. Калањ Ђорђе предлаже да се у својству сведока саслушају два лица из Немачке а како је то евидентирано аудио техником, а суду ће доставити поднесак са тачном адресом означених сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Вујновић Николу затражили смо од Интерпола да нас известе да ли уопште имају евиденцију података улазака и излазака, односно преласка немачке границе у периоду од августа до децембра 1991. године, међутим, јуче смо добили овај извештај од стране Одељења за међународну полицијску сарадњу – Националног централног бироа Интерпола Београд, извештавају нас да везано за нашу досадашњу кореспонденцију у вези случаја од стране Интерпола Визбадена, смо обавештени да у СР Немачкој не постоји гранична контрола, односно да се

не евидентирају уласци, изласци лица тако да нам не могу доставити информацију да ли је именовани прелазео немачку границу у периоду од августа до децембра 1991. године, тако да ово нисмо успели да добијемо никакву документацију. Било би пожељно да се саслушају ови сведоци и молим вас и прошлог пута сам нагласила доставите ми оригинал поступка који је био спроведен док се налазио у екстрадиционом притвору јер ми имамо оверену копију превода али оригинал докумената немамо.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Путем међународне правне помоћи то је најоригиналније, ја имам таквих случајева директно од суда који је водио тај поступак, затражити, ево сад пред Специјалним судом исто један такав случај да се обраћамо Италији, Швајцарска докуменат и то је најоригиналније. Ово људи што имају ја то преводим на српски, па да ли ћете Ви томе веровати или нећете веровати, тужилац да ли ће одустати или неће одустати знате то је тешко питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наравно тражићемо, ја сам мислила ако можемо да скратимо у том неком временском периоду да би добили.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја ћу да видим ако он може да дође до тих оригинала и дакле Вама требају оригинали на немачком, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на увид да видимо и да имамо копију.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добро, у реду, то је друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оригинал на увид и биће Вам враћено. Мени се чини да сте прошлог пута рекли да Ви то имате?

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Да ово је с оригинала, не би нико ставио печат колико ја бар знам на овако нешто ако нема оригинал, не би смело да се то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да то сам мислила касније да ћемо одлучити. Изволите. Чули сте предлоге, изволите. Шта да видите? Слушали сте. Ево изволите. Укључите само микрофон и везано за све ове предлоге који су данас предложени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче овог сведока др Марковића и тих докумената које је дала одбрана, остављам суду на оцену, по оваквом самом саставу тих докумената то суштински није валидно али ако суд сматра да је то значај да треба и тог сведока саслушати зато и остављам суду на оцену. Што се тиче овога сведока из Пуле, с обзиром да би тај морао сведочити путем видео линка највероватније ако би уопште хтео да сведочи, а с обзиром да из исказа сведока Иванчевића и сведока и овога оштећеног несумњиво да се тај сведок једно време са њима возио, али да му тој прилици Мирко Медонић није причао ништа о целом случају, мислим да би то било сувишно и да су велики трошкови да се тај сведок саслушава, а с обзиром да је суд већ одлучио, како сам ја разумео, да се саслуша та др

Врачар, ја само не знам на основу чега када је Мирко Медунић рекао да је сасвим друго лице било ту присутно када је човек по презимену Клеот кога су звали генерал дошао са том особом, тако да, ако би суд већ прихватио то онда треба и то друго лице, ту докторку, како се звала, мислим да се зове Лончар, како је Мирко Медунић рекао па да се онда види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Качар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Качар, да. Ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо, конкретно да Вам одговорим на ово, ми смо преслушали овај транскрипт и тачно није Душанка него Јованка, погрешно је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Качар или Врачар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врачар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда немам ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да погрешно је откуцано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду. Али то треба направити исправку онда молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо исправку. Везано за Мишу Чубрила па требало би ипак саслушати и њега али то ћемо одлучити конкретно накнадно о свим овим предлозима који су данас предложени. Изволите. Да везано за Вујновић Николу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим да сам раније се о томе изјашњавао да имамо шта су онда рекли а да данас неће мислим, тако да данас не може да се добије, а опет су трошкови велики, не може ништа боље да се добије. Оно је било после 10 година, сад ће бити после 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, оно је било после 6 година кад су сведочили, 2004. године колико се ја сећам да су они сведочили, је ли тако? Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а следећи заказује за:

15. април 2010. године, са почетком у 09,30 часова,
судница број 4.

**Позвати сведока-оштећеног Медунић Мирка и сведока др
Јованку Врачар-Вишњић.**

О осталим предлозима суд ће одлучити накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све.

Довршено у 11,40 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА